

SOMMERLEIR—EKSTRA

HVA MÅ GJØRES

Avisa til Norges Kommunistiske Studentforbund

Ekstraavgave — nr. 3b — 1978

Ansv.: Jørn Magdahl.

Rød Front studentleir —

TRE VERDEN-TEORIEN

Er du av dem som går rundt og irriterer deg over angrep på tre verden-teorien, men veit for lite til å ta til motmæle? Eller er du uenig eller usikker på teorien og ønsker å diskutere den mer? Lurer du på åssen det kan være riktig at landa i den 2. verden kan stå mer i motsetning til supermaktene enn til folka i den tredje verden? Eller er du kanskje usikker på hvilken rolle folk som shahen av Iran og de arabiske oljesheikene spiller i de kampene som foregår i verden i dag?

Ja — da gjør du lurt i å betrakte dette som en invitasjon til å bli med på Rød Front studentsommerleir. Der får du nemlig anledning til å diskutere og skolere deg på forskjellige sider ved tre verden-teorier. Dette er nemlig ett av de to hovedtemaene på årets leire.

UTDANNINGSPOLITIKK

Blei du forbanna da regjeringa økte rentene på studielånet i januar, og at de tenker på å la rentene begynne å løpe allerede i studietida og i tillegg kappe ned tilbakebetalingstida på lånet? Har du lyst til å vite mer om hvorfor sånne angrep kommer nå og hva vi kan vente oss fra den kanten til høsten? Har du gått rundt og lurt på hvem det kan være mulig å trekke med seg i kampen mot disiplinærlova? Og kanskje savnet en organisering som kunne samle alle som er i mot lova? Lurer du på om du som student kan ha objektiv interesse av sosialismen — og hvordan du skal slåss for den?

Jo — du bør raskt som råd er få fylt ut slippen på baksida og levert den til en NKS'er. Spørsmåla over er nettopp noen av dem som vi kommer inn på i diskusjonen om kampen mot statens utdanningspolitikk, det andre hovedtemaet.

SEMINARER

Har du noen spesielle interesser so du har lyst til å få tatt opp og diskutert? Da bør du føre opp på slippen hva du ønsker blir tatt opp som seminar. Av de tinga andre har foreslått, kan vi nevne: atferdsterapi, natur og miljøvern, Stalin, kristendom og sosialisme, kvinnekamp og rusgiftspørsmål.

BLI MED Å UTFORM DEN REVOLUSJONÆRE POLITIKKEN

Tror du at du kan for lite til å være med på dette? Sludder og vås. Diskusjonene forutsetter ikke at du har studert disse emnene på forhånd. Men det er klart at utbyttet av leiren blir ennå større ved å lese noe av det materialet som bli. Klassekampen vil anbefale i tida framover. Allikevel: Leiren er et kjempetilbud for alle som ønsker å lære mer om de emnene som skal tas opp!

Og viktigst av alt: Vi er sikre på at mange har kritikk av NKS sin politikk og forslag til åssen den skal bli bedre. Kanskje er du av dem som har gått og irritert deg over ting du syns er feil eller mangler ved linja vår nettopp på tre verden-teorier og kampen mot statens utdanningspolitikk?

Nå har du sjansen til sjøl å være med å utforme de revolusjonære linjene på to av de spørsmåla som vil stå aller mest i brennpunkt i tida som kommer. DU ER HERMED INVITERT!

DU ER HERMED INVITERT!

DU ER HERMED INVITERT!

BLI MED Å UTFORM DEN REVOLUSJONÆRE POLITIKKEN!

Har studentene interesse av sosialisme, kapitalisme — eller ingenting?

Det sies og skrives mye rart om studentenes rolle i klassekampen. Som f.eks. dette (som sto i en løpeseddel fra SV på universitetet i Oslo før 1. mai): «Vi slutter oss ikke til Sosialistisk Arbeiderenhet (SVs 1. mai-tog, red.) utfra tanken om at studentene har noen som helst slags objektive interesser av sosialismen... En slik enhet (mellom progressive studenter og arbeidere) kan ikke bygge på gjensidig støtte til hverandre mer eller mindre «rettferdige» kamper. Den kan bare bygge på erkjennelsen av arbeiderklassens ledende rolle i kampen for sosialismen. For studentene betyr dette at de må ta sin stilling som studenter opp til vurdering og ta et

INTERESSE AV KAPITALISME, SOSIALISME — ELLER INGENTING?

Løpeseddelen hevder at studentene ikke har noen som helst objektiv interesse av sosialismen. Dette kan bety to ting: 1) At

studentene har objektiv interesse av at borgerskapets diktatur opprettholdes. Hvis dette er tilfelle, tilhører de arbeiderklassens fiender, og det er sjølsagt fåfengt å reise noen massebevegelse mot borgerskapet og borgerskapets

brudd med de politiske interesser det borgerlige klassesamfunnet har i studienes og utdanningas innhold og i de yrkesfunksjoner klassesamfunnet har tiltenkt oss som ferdigutdannede. Dette bruddet kan bare skje gjennom et organisert kritisk arbeid med fag og yrkesfunksjoner.»

Ikke så lett å begripe? Nei, men på sommerleirene, der vi skal diskutere kampen mot statens utdanningspolitikk — skal vi også prøve å oppklare hva f.eks. disse frasene egentlig betyr og hva de ville føre til i praksis. La oss gjøre et lite forsøk allerede nå.

stat blant studentene. 2) Studentene har ingen objektive interesser i det hele tatt, de er et fritt-svevende lag som står utafør klassekampen. Om den enkelte student havner på den ene eller andre sida i kampen mellom bor-

gerskap og proletariat er derfor en rein tilfeldighet, eller kanskje avhengig av sjelens beskaffenhet. Studentene er slik et unntak fra Marx' tese om at det er menneskenes samfunnsmessige tilværelse som bestemmer deres

bevissthet.

Uansett om SV mener det ene eller det andre, så tar de feil. Studentene står ikke utafør klassesamfunnet. Studentflertallet tilhører småborgerskapet, de blir undertrykt av borgerskapets diktatur og har følgelig objektiv interesse av sosialismen. Det er derfor det er mulig å mobilisere studentene mot borgerskapet, mot staten, for sosialismen. De studentene som tilhører borgerskapet har sjølsagt objektive interesser av at det borgerlige diktaturet opprettholdes, og tilhører derfor sosialismens fiender.

«SJØLPROLETARISERING»?

Neste avsnitt i løpeseddelen (om at studentne må ta sin stilling opp til vurdering, ta et «brudd» osv.) trenger også sårtil tolkning. Dersom det i det hele tatt betyr noe — og ikke bare er uttrykk for en oppløfta, men ubestemt stemning hos forfatteren, må det bety en av følgende tre ting:

1) Det er reaksjonært å være student, for studiene tjener borgerskapet. Studentene må derfor ta et «brudd» med sin reaksjo-

nære rolle gjennom å «sjølproletarisere» seg. Skal vi dømme etter SV-studenters og -akademikers praksis, er dette den minst sannsynlige tolkninga.

«RØDT» UNIVERSITET?

2) Ved å ta et «brudd» (gjennom fagkritikk) med studiene og utdanningas innhold og de yrkesfunksjonene klassesamfunnet har tiltenkt oss, kan vi om-danne studiene og yrkesfunksjonene slik at de ikke lenger tjener borgerskapet, men tvert imot arbeiderklassen. Blir det tilstrekkelig med studenter og ferdige akademikere som tar et «brudd», så kan vi kanskje rive hele universitet, og f.eks. skolesystemet løs fra borgerskapets klør. Dette er rein og usminka reformisme.

NKS er helt for at studentene kjemper mot den borgerlige indoktrineringa på universitetene, at lærere i grunnskolen slåss for den demokratiske retten til å ytre seg-kritisk om lærebøkene, at de støtter elevene i kampen mot eksamen og karakterer, osv.

Vi er for dette fordi slike

forts. baksida

HOVEDTEMA: KAMPEN MOT STATENS UTDANNINGSPOLITIKK

Hva kan vi vente oss til høsten?

Ifjor var det stort oppstyr i finansdepartementet — opplysninger om statsbudsjettet var nemlig «lekket ut», slik at vanlige folk kunne lese om hva som venta dem i Klassekampen. Kleppe var like oppskjorta som når viktige statshemmeligheter kommer i klørne på fienden. Og slik var det jo grunnen også. Hvert statsbudsjett er et angrep på vanlige folk, inkludert oss studenter, som regjeringa sjølsagt vil at vi skal få minst mulig tid til å forberede oss på.

Men vi skal vite å forberede oss likevel. Sjøl om vi ikke kan garantere noen «lekkasjer», så kan vi likevel forutsi en del om hva vi har i vente.

HVA ER STATS- BUDSJETTET?

Statsbudsjettens formål under kapitalismen er å nyfordele nasjonalinntekta til fordel for monopolborgerskapet. Nasjonalinntekta er hele den verdien som det arbeidende folket har skapt i løpet av året. Den overveiende delen av nasjonalinntekta er skapt av arbeiderklassen og fordeles slik: noe brukes til å lønne arbeidskrafta, resten, merverdien, faller på kapitalistene hender, dvs. tas fra arbeiderklassen. Slik utnytter kapitalistene arbeider-

derklassen. Men utnyttinga er ikke slutt med dette. I tillegg til at arbeiderklassen tvinges til å avstå merverdien, betyr statsbudsjettet en ytterligere overføring til den herskende klassen, både fra arbeiderklassen og andre lag av folket. Direkte og indirekte skatt på det arbeidende folkets inntekter er statens viktigste finansieringsmåte (den viktigste posten på budsjettets inntektsside) under kapitalismen. Disse penga brukes til å finansiere staten (hær, politi, SIPO, statsbyråkratiet etc. etc.) og til direkte gaver og overføringer til monopolkapitalen i ulike

former. En del penger går også til saker som trygder, helsevesen og utdanning.

KRISEBUDSJETT

I dag er Norge inne i ei økonomisk krise. Regjeringas krisepolitikk går ut på å velte byrdene av den krisa kapitalen sjøl har skapt, over på arbeiderklassen og det arbeidende folket. Statsbudsjettet til høsten vil helt sikkert bli et redskap for denne politikken, for å trekke mer penger ut av vanlige folk og overføre dem til monopolkapitalen. Dette vil vi studenter også få merka. Vi kan

vente oss:

— Nedskjæringer i bevilgninger til høyere læresteder og universiteter. Hjelpelærerbudsjettene, og dermed undervisnings-tilbudet, vil bli drastisk redusert. På noen institutter er allerede all studentleda undervisning skåret vekk. Dette betyr også trangere kår for fagkritisk virksomhet.

— Stram prioritering av fagområder som er matnyttige for monopolkapitalen. Andre fagområder vil stå overfor truselen om lukking og innskrenking.

— Nedskjæring i bevilgninger til helsevesen og utdanning. Dette

vil bety at mange ferdige kandidater vil få problemer med å skaffe seg jobb. Allerede våren 1976 var det 15 % av de uteksaminerte kandidatene fra universiteter og høgskoler som ikke hadde funnet relevant arbeid et halvt år etter eksamen. Denne tendensen kommer til å øke.

— Angrep på studentenes økonomi: prisstigninger på kantiner og hybler, kanskje dukker truselen om renter i studietida opp påny.

— Ingen utbygging av daghjemsplasser for studenter og ansatte.

og kastet inn i en av bilene med blodet rennende nedover ansiktet.

Denne lille aksjonen satte en støkk i livet på en del stortingsrepresentanter og avslørte purken for noen fler. Regjering og storting skal ikke få sitte i fred å vedta angrep på studentene slik som rentehevinga på studielånet!

— Hardere angrep på de demokratiske rettighetene. Jambor tariffoppgjøret: Når arbeidsfolk «tilbys» lønnsnedslag, må staten også sikre seg at arbeiderne ikke får sjansen til å uttale seg gjennom avstemning, derfor tvungen voldgift.

Vi må kaste oss inn i kampen mot regjeringas krisepolitikk, både fordi den rammer oss på kroppen og fordi det er en styrke i kampen mot krisa at studentene trekkes med. På sommerleirene skal vi forberede oss slik at vi står kamklare når semesteret begynner.

For én alle krefter som lar seg forene mot statens angrep

I Dagbladet rett før 1. mai har spesialmedarbeider i anti-kommunisme, Andreas Hompland, funnet ut at det har foregått et «linjeskifte» i ml-bevegelsen: Før skulle alle ml-ere se på folk med stålhardt blikk, nå gjelder det å være «snill og grei». Det Andreas Hompland tydeligvis har oppdaga først nå — det er at kommunistene har en enhetsfrontpolitikk.

Bygginga av enhetsfronten — både

den revolusjonære enhetsfronten mot borgerskapet og enhetsfronten på en rekke konkrete saker (f.eks. 8. mars, mot Sovjet i Eritrea, mot disiplinærlova) er et viktig spørsmål for oss kommunister. Hvordan skal vi forene alle krefter som lar seg forene i kampen mot hovedfienden? Hvordan skal vi studenter bygge enhetsfronten mot statens angrep? Er det nok å være «snill og grei» — slik Andreas Hompland vil ha det til?

Vi tror ikke det er så enkelt. Derfor vil vi stille spørsmålet om enhetsfronten mot statens utdanningspolitikk til diskusjon på sommerleiren. Vi tror videre at vi er på tryggere grunn om vi går til Lenin, Stalin og Mao Tsetung for å lære om prinsippene for en riktig enhetsfrontpolitikk enn til

Dagbladets spalter. På sommerleirene vil vi forsøke å anvende disse prinsippene konkret på klassekampen på de høyere lærestedene. Vi må diskutere spørsmål som:

DE ULIKE KREFTENE I FRONTEN

— Mao deler opp den anti-japanske enhetsfronten i 3: de progressive kreftene, midtkreftene og høyrekreftene. For å utvide og konsolidere enhetsfronten, sier Mao, må vi utvikle de progressive kreftene, vinne over midtkreftene og bekjempe høyrekreftene.

Hvem utgjør de ulike kreftene i fronten på universiteter og høyere læresteder? Hvor skal vi plassere studentflertallet? Hva med lærerne, står de på statens side eller kan de vinnes for fronten? Hvilken del av fronten tilhører de i så fall? Hva med studentaristokratiet (de betalte pampene i studentorganisasjonene)? Hva med ledelsen i de ulike borgerlige studentlaga, hvilken rolle spiller de? For å komme fram til et riktig analyse må vi bygge på egne erfaringer

og erfaringer som studentbevegelsen har gjort for oss.

UTNYTTE MOTSIGELSER HOS FIENDEN

— Stalin sier at i kampen mot fienden må vi både mobilisere de direkte reservene (våre allierte) og utnytte de indirekte reservene (motsigelser i fienden leir). Hvilke indirekte reserver kan vi utnytte?

Da staten forsøkte å innføre programbudsjettering på universitetene, en form for budsjetter-

ing som ville gi staten mye mer direkte kontroll over forskninga, protesterte universitetsdirektør Trovik. I 1970 var deler av DKSF med i de store lånekasseaksjonene. I år uttalte en berykta studentpamp som Marit Nybakk Årset (AUF) seg mot rentehevinga på studielån.

Hva slags politikk skal vi ha i slike tilfeller, hvordan skal vi utnytte slike motsigelser til fordel for kampen mot statens utdanningspolitikk?

ORGANISERING

— Mao sier at vi må utvikle og konsolidere de progressive kreftene i enhetsfronten. Det må bl.a. bety at vi må organisere dem. I dag er det store flertallet av norske studenter uorganiserte. Hvordan skal vi utvikle kampkraftige masseorganisasjoner for studentene? Universitetsstudentenes organisasjon (NSU, er et stort, byråkratisk hode uten kropp. Hvordan skal vi utvikle grunnplansorganisering blant universitetsstudentene? Hva kan vi lære av arbeidernes fagforeninger?

Her er det nok å ta fatt på. Bli med på sommerleir du også — ikke for å lære å bli «snill og grei» — men for å bidra med dine erfaringer til kampen for å forene flest mulig mot statens utdanningspolitikk!

(Foto: »Hva Må Gjøres»).

HOVEDTEMA: TRE VERDEN—TEORIEN

ER DET SANT AT...

«- Å STØTTE TRE VERDEN TEORIER BETYR Å LEGGE NED KAMPEN MOT USA-IMPERIALISMEN, Å FORENE SEG MED USA MOT SOVJET.»

???

Er dette riktig? Nei, ingen har noen gang hevdet noe slikt. 3-verden teorien sier ikke at det bare eksisterer ei supermakt, at det bare er ei supermakt som truer landa i 2-verden og som undertrykker landa i 3-verden. 3-verden teorien slår fast at det finnes to supermakter, at vi må slåss mot begge. Begge to slåss mot hverandre, og mot andre land.

Lenin slo foran 1. verdenskrig fast at Tyskland var ei supermakt i rask oppgang, at andre imperilismakter, slik som England sakka akterut og var i tilbakegang. Han viste også hvordan denne ujamne utviklinga mellom de imperialistiske stormaktene var en viktig årsak til krigen.

Dette er viktige lærdommer. Forholdet mellom supermaktene i dag preges av rivalisering, kamp om å dominere verden. I denne kampen er det ikke slik at USA og Sovjet er like sterke, forholdet mellom dem er dialektisk, det endrer seg. I dag er Sovjet på offensiven, fakta viser at sosialimperialismen styrker seg, USA går tilbake.

Da hylr «KUL» og SV-ledelsen piper ved siden av, «dette er støtte til USA». Vi skaper et inntrykk av at «USA ikke er farlig fordi de går tilbake».

Revisjonistene har behov for å påstå slike ting fordi deres hjerte banker for Kreml.

Marxister kan aldri finne på å blånekte for fakta og fordreie sannheten, en slik «marxisme» er død og maktesløs, ja beint ut reaksjonær.

Å skille mellom fiender betyr ikke kjempe bare mot den sterkeste og legge ned kampen mot de svakere. Tvert om vil det gjøre oss i stand til å utvikle en taktikk for å rette hovedslaget i den retningen som til enhver tid tjener arbeiderklassens og sosialismens sak best.

HVEM LEGGER NED KAMPEN MOT USA-IMPERIALISMEN?

Gjør AKP(ml) det, NKS, Kina? Nei, kommunistene i Norge har alltid stått i første rekke mot USA-imperialismen. Støtter Kina USA mot Sovjet? KKP's formann har nettopp vært i Nord-Korea på statsbesøk, han støtter Nord-Koreas krav på full tilbaketrekning av USA's aggressive militærstyrker i Sør. Mange, mange flere eksempler kunne nevnes.

Hvem har samarbeida med USA-imperialismen? Krustsjøv gjorde det. Revisjonistlederen i Spania, Carrillo er for USA-baser i landet. I Norge demonstrerer vi, sammen med mange progressive mot Nato-øvelser, gjør SV «NKP» det?

forsøk på å okkupere deler av Zaire ved hjelp av katangesiske leiesoldater. Skulle vi ha stilt oss likegyldig til det? Mobutu sloss mot, det støtta vi. Samtidig er det klart at dersom det utvikla seg et virkelig folkelig opprør mot Mobutu ville vi ha støtta det.

Når reaksjonære statsledere i 3-verden velger å kjempe for sjølråderetten mot imperialismen, istedet for å bli quislinger støtter vi akkurat den kampen.

Når Mobutu kjempa mot Sovjet var det til fordel for folket både i Zaire og hele verden.

SKILLE MELLOM FIENDER

Revisjonistene i SV-toppen har en enkel formel for hvem som er venn og fiende for folket i 3-verden.

Alle land som er under innflytelse og er kontrollert av Sovjet «progressive» regimer, alle land som domineres av USA-imperialismen er «reaksjonære».

Dette er sørgelig langt fra sannheten. I dag er det faktisk slik at noen av de verste undertrykkelsesregimer i verden er spydspisser i den reaksjonære politikken til Sovjet — det er nok å minne om Cuba, Angola og Etiopia.

For folket i den tredje verden er det mektigere og farligere fiender enn de lokale reaksjonære.

Imperialister av ulikt slag, og spesielt supermaktene er de fremste garantistene for reaksjonen.

VIKTIGSTE DRIVKRAFTA I HISTORIA NÅ

3-verden teorien betyr støtte til de revolusjonære i den tredje verden. Mot de reaksjonære. Det er ikke tvil om hvem som er de viktigste drivkreftene i verdensrevolusjonen nå, det er frigjøringskjemperne i Eritrea, de revolusjonære i Etiopia, osv.

ER DET SANT AT...

«3-VERDEN TEORIEN BETYR SLUTT PÅ KAMPEN MOT BORGERSKAPET I DEN 2-VERDEN. ENHET MELLOM PROLETARIATET OG BORGERSKAPET MOT SUPERMAKTENE.»

???

Opgava til progressive og kommunister i Norge er å kjempe for den sosialistiske revolusjonen. Utviklinga i den kampen er stadig hardere slag mellom proletariatet og borgerskapet, ikke enhet. Borgerskapet hater sosialismen.

Landa i 2-verden er imperia-

listiske, de undertrykker land i 3-verden. Men i forhold til supermaktene er de underlegne. Den nasjonale sjølråderetten til flere land i 2-verden trues. Sovjet tar seg frekt til rette på Svalbard og i Barentshavet. USA driver gjennom Nato militære øvelser på norsk jord, prøver å etablere

Som eksempel på hva som utgjør de viktigste drivkreftene i verdensrevolusjonen idag, nevner artikkelforfatteren frigjøringskampen i Eritrea. Mange studenter har allerede forstått betydninga av denne kampen. Bildet viser studenter på sosialantropologi i Oslo 1.mai i år. (Foto: «Hva Må Gjøres»).

baser her og undergrave den nasjonale sjølstendigheten.

Ei viktig oppgave for kommunistene er å utvikle kampen for den nasjonale sjølråderetten. Gjør vi det best ved enhet med borgerskapet? Hva med det norske borgerskapets holdning til Nato, er de mot Nato? Nei de støtter Nato. Hva gjøre regjeringa med Sovjets provokasjoner på Svalbard og i Barentshavet, protesterer? Nei, de bukker og skraper og gir bort store norske havområder til Sovjet.

For å kunne forsvare den nasjonale sjølstendigheten må vi utvikle klassekampen mot borgerskapet i Norge.

Framgangsrik kamp for nasjonal sjølstendighet og for sosialismen krever en arbeiderklasse som er politisk sjølstendig i forhold til borgerskapet. En slik sjølstendighet kan arbeiderklassen bare oppnå gjennom større og skarpere klassekamper i Norge.

Dette var en del sentrale påstander om 3-verden teorien som vi ofte hører.

Det som er sagt om dem her er ufullstendig. Fortsettelsen, utdyping og diskusjon av disse og flere sentrale problemer omkring 3-verden teorien hører sommerleirene til.

Reis på leir — kast deg ut i diskusjonene.

STUDER MATERIALE OM 3-VERDEN TEORIEN FRAM TIL SOMMERLEIRENE.

Mye bra materiale om 3-verden teorien finnes. Det vi først og fremst vil anbefale er Røde Fane, Tidsskrift fra AKP(ml) Nr. 1 1978, og «Formann Maos teori om dei tre verdene» Bok på Oktober forlag.

ER DET SANT AT...

«- 3-VERDEN TEORETIKERNE SVIKTER DEN PROLETARISKE INTERNASJONALISMEN, DE GÅR INN FOR AT FOLKET I REAKSJONÆRE REGIMER I TREDJE VERDEN SKAL LEGGE NED KAMPEN MOT UNDERTRYKSELSEN.»

???

3-verden teorien hevder at 3-verden utgjør hovedkrafta i verdensrevolusjonene i dag. Grunnen er at folket i disse landa gjør revolusjon.

Disse revolusjonene støtter vi. Vi samler inn penger og går i gatene til støtte for frigjøringskampen i Eritrea. Vi støtter kampen som føres i Zimbabwe, Azania osv.

REVOLUSJÆRE STATSLEDERE KAN OGSÅ GJØRE PROGRESSIVE TING

Uganda ledes av en reaksjonær, Idi Amin, han driver bloding terror mot massene i sitt eget land. Dersom folket i Uganda reist seg i et opprør mot han, ville vi hilse det velkommen og støtte dem.

Like fast ville vi kjempe mot at f.eks. USA-intervenerte i Uganda for å «innføre demokrati». Hadde Amin tatt til våpen mot USA ville det vært progressivt, det hadde hatt krav på vår støtte.

Et annet eksempel. Våren -77 gjennomførte sosialimperialis-

Oktober MAOS teori om 3 verdener

Lederartikkel i Folkets Dagblad 1. november 1977. Boka inneholder også opplysninger og forklaringer fra Peking Rewiev.

Pris kr. 20,- 111 sider

Til salgs i alle bokhandler!

Hvis du ikke får tak i boka på annen måte, bestill den fra: Forlaget Oktober a/s Boks 6875 St. Olavs plass OSLO 1

Forlaget Oktober betaler porto og oppkravsgebyr.

Send meg . . . eks av «Form. Maos teori om dei tre verdene»

Navn:

Adresse:

Poststed:

HVA MÅ GJØRES

UTGIVELSESPANENE FOR «HVA MÅ GJØRES» ER FORANDRET: Det vil ikke komme flere ordinære numre av avisa dette semestret. Derimot vil vi komme med et tjukt og innholdsrikt dobbeltnr. i august, med bl.a. mye interessant stoff fra og om Kina.

VANDRELEIR—IKKE BARE FOR RACERE!

I omkring 10 år har den marxist-leninistiske bevegelsen arrangert sommerleire. I fjor dukka det imidlertid opp et nytt tilbud til sommerleirdeltakere: vandreleir. Dette ble et svært vellykka eksperiment, og i år vil derfor vandreleirtilbudet bli utvida til de fleste fylkene i landet.

Men mange lurer på hva en vandreleir er. Må en være i storform for å delta? Og hva med det politiske utbyttet av en slik leir som stadig er på farten?

Vi har fått Lars, som var på vandreleir i fjor sommer, til å fortelle litt om sine erfaringer.

— Lars, hva er egentlig en vandreleir?

— En vandreleir kombinerer politiske diskusjoner om de samme emnene som på de ordinære Rød Front leirene med ei ukens vandring i skog- og fjellterreng. Leirene kan bestå av alt fra noen få deltakere og opptil 50—60 personer. Vi ble inndelt i grupper på 5—8 personer som gikk vandreruta sammen. Vi slo leir sammen, laget mat sammen og hadde gruppediskusjoner ut fra de innledningene som ble holdt. Noen dager overnatta vi gruppevis. Andre dager kunne vi samle oss til felles leir med f.eks. idrettsdag, kulturarrangement, fellesdiskusjoner.

De som liker å være ute i skog og mark og som setter pris på friluftsliv vil jeg absolutt anbefale å bli med på vandreleir til sommeren. Leiren gir også god anledning til å lære endel ferdigheter som er nødvendig for å ta seg fram i naturen. F.eks. bruk av kart og kompass, hvordan en finner gode leirplasser osv.

OGSÅ FOR VANLIGE TURGÅERE

— Men en slik leir er vel ikke noe for en vanlig koffertgjenger?

— Jo, det mener jeg så absolutt. Dagsmarsjene er fra 6—6 km opptil 2 mil, og det skulle ikke utelukke vanlige turgåere. Leirene blir ikke langt opp i noe elitetempo, men starter pent og øker på litt utover i uka. For den som ikke akkurat føler seg i

toppform, så vil ei ukens vandreleir være en bra start på å bygge opp kondisen, og dessuten inspirere til mer friluftsliv seinere.

Med hensyn til lengdene på dagsturene så er det et fleksibelt opplegg. Gruppene vil få mulighet for å velge ei kortere rute

GODT SAMHOLD

Jeg vil gjerne trekke fram ei side ved vandreleir som jeg synes er spesielt positiv, det sosiale livet. Vi sier jo at leirene skal være en skole i kommunisme, men det betyr ikke at vi bare skal diskutere kommunistisk teori. Vi

skal også forsøke å leve sammen som kommunister ei uke. På den vandreleiren jeg var ble det utviklet et veldig godt samhold mellom deltakerne. Det var f.eks. folk som hadde med seg små unger som måtte bæres. Bagasjen deres tok de andre leirdeltakerne og fordelte jevnlig seg imellom. De som ble slitne fikk også alltid god hjelp med bagasjen av de andre.

— Hva slags utstyr trengt til en vandreleir?

— Jeg vil si at det er tre viktige ting en må tenke på å få med i

sekken når en utruker seg til vandreleir: lett tøy til varme dager, varmt tøy som tåler kulde, godt fottøy. Her vil jeg anbefale lærstøvler eller tøy-støvler som du får til en 50-lapp. Det går også an å bruke joggesko og ha slagstøvler i sekken.

Til de som tenker å kjøpe nytt utstyr vil jeg gi det rådet at de tenker seg godt om før de går til innkjøp, fordi friluftsutstyr er fryktelig dyrt. Tenk deg om — kanskje det er noen som kan låne deg utstyr som fjellfelt, ryggsekk, sovepose.

HVOR, NÅR OG HVOR MYE?

Vandreleiren vil bli arrangert i begynnelsen av august, sannsynligvis i den andre uka. Ring NKS-kontoret i det tidsrummet som står på påmeldingsslippen for endelig beskjed. Hvor leirene skal gå får du vite ved påmelding. (Se egen påmeldingsslipp annet sted.)

Prisen for vandreleir er 300 kr., hvorav 100 kr. ved påmelding. Prisen dekker mat for alle måltider, rødsprit til matlaging, transport av proviant, bruk av fellesutstyr, førstehjelpsutstyr, kart og mye, mye mer.

Deltakerantallet på vandreleirene er begrenset. Send derfor påmeldingsslippen raskt inn. Fyll også ut rubrikken 'alternativ leir' i fall vandreleirene er fulle. De som får plass på vandreleir vil få beskjed om dette innen 10. juni. Hvis du ikke har hørt noe innen da, må du regne med å dra på leiren du har satt opp alternativt.

TIPS OM UTSTYR

- 2 T-skjorter
- helsetrøye
- 2 korte underbukser
- langt ull-undertøy
- treningsdrakt
- tynn skjorte
- tykk skjorte
- 2 tynne ull-gensere (evnt. 1 tjukk)
- nikkers
- skjurf-lue-votter
- vindjakke
- hel-dekkende regntøy (helt med hette & ventilasjon)
- 2 par sportstrømper (blanding ull/kunstfiber)
- 1 par tynne sokker
- 1 par raggsokker
- støvler: lær evnt. tøy-fjellstøvler
- joggesko
- sovepose
- liggeunderlag
- telt
- kompass
- stormkjøkken

forts. fra s. 1

kamper kan føre til noen midlertidige forbedringer (noen reaksjonære bøker ut av pensum, noen mindre terroristiske eksamensformer), og fordi det fører til at studenter, elever og lærere skjønner mer om hvilke klasseinteresser universitetet og skolen tjener. Men det forandrer ikke en tordel på at universitetet og skolen er redskaper for borgerskapet. Et universitet og en skole i arbeiderklassens tjeneste kan bare skapes etter en sosialistisk revolusjon, under proletariats diktatur.

DEN «EGENTLIGE» KAMPEN?

3) Studentene kan bare nå fram til å ta standpunkt for arbeiderklassen, for sosialismen, gjennom fagkritikk. Derfor er fagkritikk det eneste kampfeltet som virkelig teller på universitetene. Dette er sludder og vrøvl og et speilbilde av økonomienes tese som Lenin kjempa mot: At den økonomiske kampen var den «egentlige» kampen for arbeiderklassen.

Konsekvensen av et slikt standpunkt blir at det ikke er så farlig om en ikke tar opp kampen mot undertrykkinga på de andre

områdene: de økonomiske angrepene, angrepene på de demokratiske rettene, kvinnerundertrykkinga osv.

Å innsnevre kampen på denne måten er det sjølsagt bare staten og borgerskapet som tjener på. Dessuten har virkeligheten grundig tilbakebevist påstanden om at bare fagkritikken kan lære folk å forstå klassesamfunnet og hvordan det må styrtes: både husleistreik, kamp mot disiplinærlova, kamp mot porno, solidaritetsarbeid for Ereitreas folk, streikestøttarbeid og utallige andre kamper kan være utgangs-

punkt for at studenter utvikler seg til sosialister.

Uansett hvilken av de tre tolkningene vi velger så blir det et blindspor for studentkampen. Bli heller med på NKS' sommerleir og stak ut en riktig vei!

Østlandet: Tromøya 29. juli — 5. aug.
Vestlandet: Herdla 1. eller 2. uke i aug.
Trøndelag: Saltøya v/ Langstein 14.—20.aug.
Nord-Norge: Sted ? 14.— 21. aug.

Navn Adresse

Lærested Leir.....

Alternativ leir Telt..... Unger.....

Bet. Seminarforslag.....

Pris: Vanlig leir: 275, hvorav 75 i påmeldingsgebyr. Vandreleir: Se over. Påmeldingsslippen skal ikke sendes i posten. Lever den til NKS'ere du kjenner. I Oslo kan den leveres på NKS sitt kontor, Korsgt. 18 på Grünerløkka, hver mand. fra kl. 1730 — 19 og hver onsd. fra kl. 15 — 19. Andre steder vil opplyse særskilt hvor og når slippet kan leveres. MELD DEG PÅ RASKT!